

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi verotuslain, ennakkoperintälain, veronkantolain sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verotuslakia, ennakkoperintälakia, veronkantolakia ja veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annettua lakia. Ehdotuksen mukaan kannossa maksettava ennakko luettaisiin verotusta toimitettaessa verovelvollisen hyväksi vain siltä osin kuin se on tosiasiassa maksettu. Ennakoiden lyhennysmenettelystä voitaisiin samalla luopua. Kannossa maksettavan ennakon suorittamisen laiminlyönnin johdosta laskettava viivästyskoroko vahvistettaisiin jo verotusta toimitettaessa. Tiedot sisällytettäisiin verolippuun. Samalla

muutettaisiin eräitä maksuunpano- ja kantomenettelyä ohjaavia säännöksiä. Lisäksi esityksessä ehdotetaan yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteisiin lisättäväksi valtion maille perustetuista luonnonsuojelualueista aiheutuneet verotulomuutokset.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan ja sovellettaviksi mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Ehdotettua maksetun ennakon hyväksilukemista sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Ennakoiden hyväksilukeminen

Verotuslain (482/58) piiriin kuuluvien verojen maksuunpanon yhteydessä käytetään verovelvollisille määrättyjen verojen suorituksiksi ennakonpidätyksiä, kannossa maksettavaa ennakkoa, ennakon täydennysmaksua ja yhtiöveron hyvitystä. Verovelvollisen veron suorituksiksi eli verovelvolliselle hyväksi luettu määrä perustuu yleensä todelliseen veron maksuun. Ennakonpidätykset luetaan hyväksi toimitetun pidätyksen määräisinä ja ennakon täydennysmaksu verovelvollisen suorituksen mukaisena. Yhtiöveron hyvityksen hyväksilukeminen tapahtuu osingonjaon perusteella. Kannossa maksettava ennakko sitä vastoin luetaan hyväksi maksuunpannun määräisenä siitä riippumatta, onko verovelvollinen sitä lainkaan suorittanut. Lopullisessa verotuksessa vahvistet-

tuun ennakonpalautukseen, joka ilmenee verolipulta, voi siten sisältyä määriä, joita ei todellisuudessa ole maksettu. Rahana maksettava palautus selviää tosiasiassa vasta myöhemmässä erillisessä lyhennysmenettelyssä, jossa myös peritään laiminlyödyille ennakolle tai sen osalle laskettu viivästyskoroko. Vuodelta 1991 toimitetussa verotuksessa ennakoiden lyhentämisen johdosta palauttamatta jätetty määrä oli noin 280 miljoonaa markkaa ja lyhennystapauksia oli noin 28 000.

Nykyinen menettely on peräisin ajalta, jolloin ei ollut teknisesti mahdollista selvittää verovelvolliskohtaista ennakon kertymää ennen verotuksen päättymistä. Kehittyneempi tekniikka ja käyttöön otettavat uudet tietojenkäsittelysovellukset mahdollistavat verovuoden 1993 verotuksesta alkaen kertyneisiin ennakkoihin perustuvan hyväksilukemismenettelyn.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi järjestelmä, jossa ennakat kannettaisiin nykyiseen

tapaan, mutta kantojakso päättyisi kahta kuukautta ennen kysymyksessä olevan verovuoden verotuksen valmistumista. Tällöin lopetettaisiin vielä maksamatta oleviin ennakoeriin kohdistuvat perimistoimet, ja avoinna olevat ulosottohakemukset peruutettaisiin. Verotuksessa luettaisiin veron suorituksiksi ne ennakot, jotka on maksettu ja kertyneet viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä. Tällöin olisi mahdollista saada luotettava tieto verovelvollisen hyväksi luettavista määristä silloinkin, kun ne kertyvät ulosoton kautta.

Maksamatta jätetylle ennakolle ehdotetaan edelleen perittäväksi viivästyskorkoa, koska sen perimisestä luopuminen voisi johtaa maksuhaluttomuuden lisääntymiseen ja siten ennakon kertymän pienenemiseen. Korko perittäisiin samalta ajalta kuin nykyisessä lyhennysjärjestelmässä, jos verovelvollisen verotuksessa ei jää kannossa maksettavaa. Muussa tapauksessa viivästyskorko olisi laskettava veron ensimmäisen erän eräkuukauden loppuun. Myös tältä osin verovelvollisilta perittävät viivästyskorot säilyisivät likimäärin nykyisellä tasolla.

Ehdotettujen muutosten toteuduttua verovelvolliset saisivat verolipussaan kootussa muodossa nykyistä tarkemmat tiedot verotuksen lopputuloksesta ja siihen vaikuttaneista tekijöistä. Veron perintä selkeytyisi, koska verovuodelta perittäisiin vain lopullista veroa. Muutos ei vaikuttaisi muiden verovelkojen perimiseen veronkuittauksin ennakonpalautuksista eikä palautusten ulosmittauskelpoisuuteen.

1.2. Muut menettelymuutokset

Verotuslain mukaista veroa maksuunpannaan ja kannetaan useina erillisinä veroina. Vero voi olla esimerkiksi säännönmukainen lopullinen vero, jälkivero, veronoikaisuun maksuunpantu vero, korotettu vero tai uudelleen toimitetun verotuksen perusteella maksuunpantu vero. Kysymyksessä on kuitenkin saman verovuoden tuloihin ja varallisuuteen kohdistuva verotus, joka voi lopullisen verotuksen toimittamisen jälkeen muuttua joko verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi. Tietyllä hetkellä on voimassa yksi verotuksen lopputulos, joka voi kuitenkin koostua useista erillisistä veroista. Menettely on maksuunpanon muutostilanteissa sekä veroja kannettaessa, perittäessä ja palautettaessa kankea ja monimutkainen.

Esityksessä ehdotetaan, että eri veronsaajien verot edelleenkin kannettaisiin yhdessä, mutta nykyisestä poikkeavasti siten, että kaikki samaan verovuoteen kohdistuvat verotuslaissa tarkoitetut verot käsiteltäisiin yhtenä verona. Muutos olisi tekninen eikä vaikuttaisi verovelvollisten asemaan. Näiden saama informaatio koko verotuksesta paranisi kuitenkin selvästi.

Verovelvollisen verosuoritusten kohdentamisesta eri verojen ja niiden viivästysseuraamusten lyhennykseksi ei ole voimassa kattavia säännöksiä. Käyttöjärjestys on tarvittaessa jouduttu ratkaisemaan tulkinnalla, joka pohjautuu veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annettussa laissa olevaan säännökseen ja veronkuittaukselle säädettyyn etuoikeusjärjestykseen. Velkajärjestelyt ovat tehneet tilanteen entistä vaikeammin hallittavaksi.

Tilanteen selkiyttämiseksi ehdotetaan veronkantolakiin (611/78) otettavaksi verosuoritusten verovelalle kohdistamista koskeva säännös.

Verosuorituksia jäämäperinnässä maksaneet verovelvolliset, joiden verotusta sittemmin muutetaan, ovat nykyisin eri asemassa siitä riippuen, perustuuko muutos tavanomaiseen muutoksenhaquiviranomaisen päätökseen tai verotuksen uudelleen toimittamiseen. Edelliseen ryhmään kuuluvat saavat verotuksen alentuessa takaisin aiheettomaksi käyneen osan maksamistaan viivästysseuraamuksista. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvien hyväksi taas luetaan maksetut viivästysseuraamukset kokonaisuudessaan. Käytäntö perustuu korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuun. Tulkinta on johdannut siihen, että verovelvolliset voivat verotuksen uudelleen toimittamisen yhteydessä saada palautusta, vaikka uusi vero on yhtä suuri tai suurempikin kuin kumottu vero.

Verovelvollisten tasa-arvoisemman kohtelun toteuttamiseksi edellä selostetuissa tilanteissa ehdotetaan, että veronkantolain kuittaussäännöksiin tehtäisiin muutos, jolla viivästysseuraamusten käsittely yhdenmukaistetaan.

1.3. Yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteiden muutokset

Valtion maille perustetuista luonnonsuojelualueista on luonnonsuojelulain (71/23) nojalla maksettu korvauksia valtion varoista. Perusteenä on käytetty pinta-alaperusteisen metsätalouden puhtaan tuoton arvioituja määriä. Pää-

omaverouudistuksen yhteydessä yhteisöt siirtyivät puun myyntitulon verotukseen, jolloin luonnonsuojelulain mukainen korvausjärjestelmä ei enää sovellu uuteen verotusmuotoon. Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys laiksi luonnonsuojelulain 5 a §:n kumoamisesta (HE 266/1993 vp). Hallituksen esityksen mukaan kunnille suojelualueen perustamisesta aiheutuvat menetykset on tarkoitus vuodesta 1994 alkaen ottaa huomioon yhteisöveron jakojärjestelmän kautta. Esityksessä ehdotetaan tehtäväksi tätä koskeva muutos yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteisiin.

1.4. Sanonnalliset korjaukset

Eräät veronkantolain säännökset ovat muuttuneen lainsäädännön tai käyttöön tulleiden uusien teknisten menettelytapojen johdosta sanonnaltaan vanhentuneita. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan niihin tehtäväksi tarvittavat sanamuodon tarkistukset.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Veronkantolain 12 d §

Veronkantolain 12 d §:n muutoksella huolehditaan, että ne kunnat, joissa kyseessä olevia luonnonsuojelualueita sijaitsee, saavat vuodesta 1994 alkaen kompensaation verotulojen vähentymisestä kasvaneena osuutena yhteisöverosta. Kaikkiaan kompensaatioiden vuosittainen määrä on noin 5 miljoonaa markkaa ja niitä on maksettu noin 120 kunnalle. Yksittäiselle kunnalle maksettu korvaus on ollut enimmillään noin 800 000 markan suuruinen. Kunnille maksettavan yhteisöveron kokonaismäärä tulee lähivuosina olemaan yhdestä kahteen miljardia markkaa, joten muille kuin luonnonsuojelualueiden sijaintikunnille muutoksella on vain

vähäisiä taloudellisia vaikutuksia. Laskentaperusteen muutoksen johdosta kaikkien niiden kuntien ja seurakuntien, jotka eivät ole saaneet korvausta luonnonsuojelulain 5 a §:n nojalla, jako-osuus pienenee, kun taas korvausta saaneiden kuntien sekä vastaavien seurakuntien jako-osuus suurenee.

2.2. Muut ehdotukset

Esityksellä ei ole verovelvollisen kannalta mainittavia taloudellisia vaikutuksia. Viivästysseuraamusten perinnän yhdenmukaistuminen uudelleen toimitettujen verotusten yhteydessä saattaa yksittäistapauksessa vähäisessä määrin lisätä maksettavaa määrää. Verovelvollisten saama palvelu paranee esityksen mukaisiin menettelytapoihin siirryttäessä, kun verotuksesta voidaan toimittaa nykyistä laajemmat ja selkeämmät tiedot.

Esityksellä ei ole vaikutusta verotulojen keräytymiseen eikä merkittäviä valtion tai veronsaajien talouteen kohdistuvia vaikutuksia. Automaattisesta tietojenkäsittelystä, lomakkeista ja postituksesta aiheutuvien kustannusten arvioidaan jonkin verran alenevan.

Ennakoiden lyhentämismenettelystä luopuminen mahdollistaa töiden tarkoituksenmukaisemman järjestelyn ja helpottaa lääninveroviraston vuotuisen työkierron vaikeinta ruuhka-aihetta. Esitykseen sisältyvät teknisluontoiset muutosehdotukset lisäävät mahdollisuuksia tietojenkäsittelyjärjestelmien laajempaan käyttöön.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä verohallituksen ehdotuksen pohjalta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Verotuslaki

3 a §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

104 §. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan, että kannettavaksi määrätty ennakko luetaan verotuksessa hyväksi kertyneen määräisenä. Kun vuoden 1993 verotuksessa siirrytään kotikuntaverotukseen, tapahtuu myös ennakoiden kertymien hyväksilukeminen kotikunnassa. Jos ennakko on kuitenkin maksuunpantu muussa kunnassa kuin missä verotus toimitetaan, ehdotetaan kertymä luettavaksi hyväksi verotuksen toimittamiskunnassa. Ennakon kertymän hyväksilukeminen olisi siten riippumaton siitä, missä kunnassa ennakko on maksuunpantu. Koska yhteisölle voidaan määrätä myös varallisuusveroa, ehdotetaan säännöstä täsmennettäväksi siten, että yhteisölle määrätyt ennakot voidaan lukea kaikkien yhteisölle verotuksessa määrättyjen verojen suorituksiksi.

104 a §. Pykälä ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

106 §. Verovelvollisen tilikauden poiketessa kalenterivuodesta olisi verovelvollisen ennakointa edelleen voitava käyttää sekä ennakoiden maksuunpanovuodelta että seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa. Voimassa olevasta laista poiketen ehdotetaan, että ennakointa ei jaettaisi eri vuosille vaan että kertynyttä ennakkoa käytettäisiin ensimmäisenä vuonna tarvittava määrä, loppuosan jäädessä seuraavassa verotuksessa hyväksi luettavaksi. Myös ennakon maksamatta olevan osan viivästysseuraamusten perintä olisi verovelvollisen kannalta tässä ratkaisussa kohtuullinen, koska seuraamukset laskettaisiin vain ensimmäiseen verotukseen saakka.

107 §. Pykälän sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi muuttamatta sen asiallista sisältöä. Puolisot voisivat halutessaan edelleen määrätä verovuoden ennakoiden siirtämisestä toisen puolison verojen suorituksiksi.

108 §. Pykälän 1 momentin sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotettua uutta ennakoiden hyväksilukemismenettelyä.

Pykälän 2 momentin säännös ennakoiden lyhentämisestä ja siihen liittyvästä viivästyskoron perimisestä korvattaisiin säännöksellä viivästyskoron laskemisesta ennakoiden kertymi-

en hyväksilukemisen yhteydessä. Verovelvollisilta perittävät viivästyskorot säilyisivät asiallisesti nykyistä vastaavina.

1.2. Ennakkoperintälaki

47 §. Pykälän 2 momentti ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan verotuslain säännöksiä ennakoiden käyttämisestä kertyneen määräisenä verovelvolliselle määrättyjen verojen ja maksujen suorituksiksi.

48 §. Ennakon kantoaika ehdotetaan rajattavaksi siten, että verovelvollisen maksama ennakko voidaan oikeamääräisenä lukea tämän hyväksi verotusta toimitettaessa. Ennakonkanto päättyisi kahta kuukautta ennen verotuksen valmistumiselle vahvistettua määräaika.

52 §. Pykälän 3 momentista ehdotetaan poistettavaksi ennakoiden lyhentämistä koskeva maininta.

1.3. Veronkantolaki

3 §. Pykälässä ehdotetaan luovuttavaksi samaan verovuoteen kohdistuvien verotuslain mukaisten verojen käsittelystä erillisinä veroina veroa määrättäessä, maksuunpantaessa ja kannettaessa. Verotuslain mukaisia veroja käsiteltäisiin veronkanto-, perintä- ja tilitystoiminnassa yhtenä verona, joka voisi kuitenkin jakautua useampiin veroeriin. Verovuoden verojen käsittely olisi yhdenmukainen siitä riippumatta, onko vero maksuunpantu säännönmukaista verotusta toimitettaessa, jälkiverotusmenettelyssä vai veron muutoskäsittelyssä.

4 §. Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska alueellisesti toimivaltaisesta lääninverovirastosta säädetään liikevaihtoverolain (559/91) 72 §:ssä.

4 c §. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi siitä, missä järjestyksessä maksuvelvolliselta kannetut ja perityt verot viivästysseuraamuksineen ja korkoineen käytetään eri verosaatavien suorituksiksi. Muutos on pääosin tekninen, sillä momentilla korvataan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annettusta laista (145/76) poistettavaksi ehdotettu sisällöltään niukempi käyttöjärjestystä koskeva pykälä. Samalla käyttöjärjestystä ehdotetaan täydennettäväksi säännöksillä maksunlykkäys-

korosta, veronkorotuksesta ja korkoa vastaa-
vasta korotuksesta verotuksessa annetussa lais-
sa (1251/90) tarkoitettulla korotuksella, koska
viimeksi mainittu poistuu vasta vuodelta 1993
toimitettavan verotuksen perusteella palautet-
tavilta ja kannossa maksettavilta veroilta. Li-
säksi ehdotetaan 1 momenttiin otettavaksi uusi
säännös suorituksen käyttämisestä useam-
pieräisen veron vanhimman maksamattoman
erän suoritukseksi. Se mahdollistaisi verovel-
vollisen tai pankin maksupalvelun tekemien
virheiden korjaamisen yksinkertaisin toimenpi-
tein. Maksutositteiden vaihtumisesta johtuvien
aiheettomien viivästysseuraamusten perintä vä-
hentyisi. Suoritus olisi kuitenkin käytettävä
tositteen mukaisesti, jos tarkoitus on pääteltä-
vissä maksuajankohdasta tai jos maksamatonta
erää jo peritään esimerkiksi ulosottotoimin.

Pykälän 1 momentin mukaista käyttöjärjes-
tystä ei sovellettaisi, jos verovelan perimiseen
sovellettavassa muussa laissa, kuten laissa vel-
kojen maksunsaantijärjestyksestä (1578/92)
säädetään toisin.

Yksilöimätön verovelan suoritus olisi käytet-
tävä samassa järjestyksessä kuin lain 8 §:ssä
tarkoitettu kuitattava veronpalautus. Vastaa-
vaa käyttöjärjestystä noudatettaisiin, kun ve-
ronkantoviranomaisen perintätoimenpiteillä
saadaan perittyä määräaikana maksamatta jä-
tettyjä useampia veroja samanaikaisesti. Pykä-
län 3 momentissa ehdotettu vastaa käytännössä
noudatettua menettelyä.

6 §. Veronkuittauksen kohteena olevien vero-
jen joukkoon ehdotetaan lisättäväksi maksuun-
pantu lähdevero, jota koskevassa laissa ei ole
viittausta veronkantolakiin. Arpajaisverolakiin
(552/92) on otettu viittaussäännös veronkanto-
lakiin, joten arpajaisveron erikseen mainitsemin
ei enää ole tarpeen. Vastaavat viittaussään-
nökset ovat myös suhdannetalletuslaissa
(53/77) ja rakennusverolaissa (54/77).

Pykälän 2 momentissa oleva viivästysseu-
raamusten luettelo ehdotetaan säännöksen si-
sältöä tältä osin asiallisesti muuttamatta kor-
vattavaksi yleisluontoisella määrittelyllä. Me-
nettelyn selkeyttämiseksi ehdotetaan säännök-
sestä aikaisemmin puuttunut veronmaksun lyk-
käystilanteissa perittävä korko mainittavaksi
erikseen.

9 §. Eduskunnan käsiteltävänä olevaan halli-
tuksen esitykseen laiksi verotuslain muuttami-
sesta (HE 122/1993 vp) liittyen ehdotetaan
pykälän 1 momentin sanamuotoa tarkistetta-
vaksi. Ehdotukset johtuvat muutettavaksi eh-

dotetusta verotuspaikan määräytymisestä ja
takaisinosoitusmenettelystä luopumisesta.

Säännöksessä mainittaisiin myös viivästys-
seuraamusten kuittaamisesta verotuksen uudelle-
n toimittamisen yhteydessä.

12 d §. Pykälän 5 momentissa ehdotetaan
säädetäväksi, että yhteisöveron jako-osuuksien
laskentaperusteena vuodesta 1994 alkaen käy-
tetään vuosien 1991 ja 1992 verotustietojen
lisäksi vuosilta 1991 ja 1992 luonnonsuojelulain
nojaalla maksettujen korvauksien perusteena ol-
leita laskennallisia metsätalouden puhtaan tuon
arvioituja määriä.

23 §. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan teh-
täväksi eräitä teknisiä korjauksia. Esimerkiksi
piirimetsälautakunnan nimi olisi tarkistettava
metsälautakunnaksi. Samalla säädettäisiin au-
tomaattista tietojenkäsittelyä käyttäen välitetyn
tiedon saamisen vaikutuksesta jäämäperinnässä
kertyneiden määrien kertymäkuukautta määri-
tettäessä.

1.4. Laki veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta

2 §. Pykälän 3 momentin säännökset viiväs-
tyskoron laskemisesta ennakon lyhennetylle
osalle korvattaisiin ehdotetun uuden menette-
lyn mukaisilla säännöksillä. Viivästyskorot pe-
rittäisiin siten, että niiden määrä mahdollisim-
man hyvin säilyisi nykyistä vastaavana eikä
menettely muodostuisi vaikeasti hallittavaksi.

7 §. Pykälän 3 momenttia tarkistettaisiin si-
ten, että jäämämaksua ei perittäisi myöskään
uudessa ennakoiden lyhentämistä korvaavassa
menettelyssä.

8 §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska
veronkantolain uuteen 4 c §:ään on ehdotettu
lisättäväksi kattavammat säännökset verosuor-
itusten käyttöjärjestyksestä.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan ja sovel-
lettaviksi mahdollisimman pian sen jälkeen,
kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Ennakoi-
den hyväksilukemista koskevia ja niihin liitty-
viä säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen ker-
ran vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Ennen lakien voimaantuloa voitaisiin ryhtyä
niiden täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ehdotetuista muutoksista tiedotetaan vero-

hallinnon asiakkaille ennakon täydennysmaksun määräaikaa koskevan tiedotteen yhteydessä vuoden 1994 alussa. Täydennysmaksua vuodelle 1993 on mahdollista maksaa helmikuun loppuun vuonna 1994.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 3 a ja 104 a §, sellaisina kuin ne ovat, 3 a § 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (672/76) ja 104 a § 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1548/92), sekä
muutetaan 104, 106 ja 107 § sekä 108 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 104 § mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 107 § ja 108 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1339/90) ja 108 §:n 2 momentti 13 päivänä marraskuuta 1981 annetussa laissa (741/81), seuraavasti:

104 §

Ennakkoperintälain mukaan verovelvolliselta kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, on käytettävä 103 §:ssä tarkoitettussa kunnassa määrättyjen verojen ja maksujen sekä yhteisön tuloveron suorituksiksi.

106 §

Jos joltakin vuodelta toimitettavassa verotuksessa määrätään verovelvolliselle ainoastaan varallisuusveroa tai tuloveroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, luetaan ennakon kertymästä veron lyhennykseksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakon kertymästä luetaan verovelvollisen hyväksi seuraavassa verotuksessa.

107 §

Veroilmoitukseen tehdyn merkinnän mukaan voidaan toisen puolison verojen ja maksujen

suorituksiksi käyttää toisen puolison ennakonpalautusta.

108 §

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen ja maksujen suorituksiksi, palautetaan ennakonpalautuksena.

Maksuunpantujen ennakoiden kertymiä verotuksessa hyväksi luettaessa lasketaan kokonaan tai osaksi maksamattomille erille veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettu viivästyskorko.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran käytettäessä verovuoden 1993 ennakoita verovelvollisen verojen ja maksujen sekä yhteisön tuloveron suorituksiksi.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 47 §:n 2 momentti ja 52 §:n 3 momentti sekä
lisätään 48 §:ään siitä 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla (612/78) kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti seuraavasti:

47 §

Jos maksuunpannun ennakon kertymä on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suorituksesi tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, sitä ei enää muuteta 46 §:ssä tarkoitetun vaatimuksen johdosta.

48 §

Ennakon kanto verovuodelta päättyy kaksi kuukautta ennen verotuksen valmistumista.

52 §

Jos ennako on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suorituksesi tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelle 1993 maksuunpantuun ennakkoon.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 4 §:n 2 momentti,
muutetaan 3 §, 6 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 9 §, 12 d §:n 5 momentti ja 23 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1301/91), 9 § osittain muutettuna 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetulla lailla (526/80), 12 d §:n 5 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1547/92) ja 23 §:n 3 momentti mainitussa 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 4 c § seuraavasti:

3 §

Valtionvero, kunnallisvero ja kirkollisvero sekä kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.

4 c §

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat

käytetään verosaatavan suorituksesi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) jäämämaksu;
- 3) viivästyskorko;
- 4) veronlisäys;
- 5) viivästyskorkoa vastaava korko;
- 6) veronkorotus;

7) vero; sekä

8) korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa annetussa laissa (1251/90) tarkoitettu korotus.

Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, maksuvelvollisen suoritus käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneelle maksamatta olevalle erälle, jollei ole ilmeistä, että maksuvelvollinen on tarkoittanut sen muun erän maksuksi.

Jos verovelan perintään sovellettavassa muussa laissa on suorituksen käyttämisestä säädetty 1 momentista poikkeavasti, noudatetaan näin perityn määrän käsittelyssä asianomaisen lain säännöksiä. Muut kuin edellä tässä momentissa tarkoitettua samaa verovelkaa koskevat suoritukset voidaan käyttää 1 momentin mukaisesti.

Verovelan maksuksi tarkoitettu yksilöimätön suoritus käytetään verojen suorituksiksi samassa järjestyksessä kuin 8 §:ssä tarkoitettu kuitattava veronpalautus. Samoin menetellään, jos verovelvolliselta peritään kokonaisverovelkaa taikka samalla kertaa useita veroja tai veroeriä.

6 §

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) *verolla* 1 §:n mukaisia veroja, maksuja tai muita suorituksia, maksuunpantua lähdeveroa sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) nojalla voidaan periä Suomessa;

Mitä tässä luvussa säädetään verosta, koskee vastaavasti myös verolle perittäviä viivästysseuraamuksia ja maksunlykkäyskorkoja.

9 §

Jos verotus tai lääninveroviraston toimittama maksuunpano on palautettu uudelleen toimitettavaksi tai siirretty eri veroviranomaisen käsiteltäväksi taikka jos verotuskunta on muut-

tunut, kertynyt vero kuitataan uuden veron suorituksiksi. Verolle kertyneistä viivästysseuraamuksista käytetään uuden veron suorituksiksi kuitenkin vain se osa, jota maksuvelvolliselta ei olisi peritty, jos kumottu vero olisi ollut yhtä suuri kuin uusi vero.

Tässä pykälässä tarkoitettut kuittaukset toimitetaan ennen 5 §:n mukaista veronkuittausta.

12 d §

Vahvistettaessa vuodesta 1994 alkaen käytettävää kunnan ja seurakunnan osuutta laskentaperusteena käytetään vuosilta 1991 ja 1992 toimitettujen verotusten tietoja. Lisäksi tällöin 3 momentissa tarkoitettuihin yhteisöjen äyrihin rinnastetaan ne laskennalliset metsätalouden puhtaan tuoton määrät vuosilta 1991 ja 1992, jotka ovat olleet perusteena maksetessa kunnille korvauksia luonnonsuojelualueiden valtion maille perustamisesta aiheutuneesta verotulojen vähentymisestä.

23 §

Muut kuin 14 §:n mukaiset kuntien, seurakuntien, kansaneläkelaitoksen, metsänhoitoyhdistysten ja metsälautakuntien osuudet suoritetaan kertymiskuukautta seuraavan kuukauden aikana. Kertymiskuukaudeksi katsotaan se kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantoviranomaisen postisiirtotilille. Jäämäperinnässä kertyneiden määrrien kertymiskuukaudeksi katsotaan kuitenkin se kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneen suorituksen yksilöivä asiakirja tai vastaava automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen välitetty tieto on saapunut veronkantoviranomaiselle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki**veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta 13 päivänä helmikuuta 1976 annetun lain (145/76) 8 § sekä

muutetaan 2 §:n 3 momentti ja 7 §:n 3 momentti, näistä 2 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1302/91), seuraavasti:

2 §

Verotuslain 108 §:n 2 momentissa tarkoitettu viivästyskorko lasketaan kullekin maksamattomalle ennakon erälle eräpäivästä verotuksen valmistumista edeltävän kuukauden loppuun. Siltä osin kuin verovelvolliselta kannetaan lopullista veroa ennakon maksamatta jättämisen johdosta, viivästyskorko lasketaan kuitenkin kannossa maksettavan veron ensimmäisen erän eräkuukauden loppuun. Osittain maksamattomille ennakon erille viivästyskorko lasketaan osasuorituksen maksupäivästä alkaen.

7 §

Jäämämaksusta on muutoin voimassa, mitä edellä säädetään viivästyskorosta. Jäämämaksua ei peritä ennakon osalle, jota ei maksamatta jättämisen vuoksi lueta hyväksi verotusta toimitettaessa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 _____.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vero-
vuodelta 1993 maksuunpantuun ennakkoon.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

1.

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 3 a ja 104 a §, sellaisina kuin ne ovat, 3 a § 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (672/76) ja 104 a § 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1548/92), sekä muutetaan 104, 106 ja 107 § sekä 108 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 104 § mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 107 § ja 108 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1339/90) ja 108 §:n 2 momentti 13 päivänä marraskuuta 1981 annetussa laissa (741/81), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 a §

Milloin verovelvolliselle maksuunpantujen verojen hyväksi on 107 §:n nojalla käytetty ennakkoja, joita ei ole maksettu, vastaa tämä verovelvollinen maksamattoman ennakon verotuksessa hyväksi luetusta osasta.

(kumotaan)

104 §

Ennakko, joka on ennakkoperintälain mukaan määrätty verovelvolliselta kannettavaksi 103 §:ssä tarkoitettussa kunnassa, on käytettävä sanotussa pykälässä mainittujen verojen ja maksujen tai yhteisön tuloveron suorituksiksi tässä kunnassa.

Jos ennakko on määrätty muussa kuin siinä kunnassa, missä verovelvollisen verotus on verovuodelta toimitettava, se on vähennettävä edellä tarkoitetuista veroista ja maksuista viimeksi mainitussa kunnassa.

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksuunpantua ennakkoa tai verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi, ne voidaan käyttää verovelvolliselle muussa kunnassa määrättyjen edellä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi sen mukaan kuin verohallitus määrää.

(kumotaan)

106 §

Milloin verovelvolliselle sen johdosta, että hänen tilikautenaan ei ole kalenterivuosi, jolta-

104 §

Ennakkoperintälain mukaan verovelvolliselta kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, on käytettävä 103 §:ssä tarkoitettussa kunnassa määrättyjen verojen ja maksujen sekä yhteisön tuloveron suorituksiksi.

106 §

Jos joltakin vuodelta toimitettavassa verotuksessa määrätään verovelvolliselle ainoastaan

Voimassa oleva laki

kin vuodelta toimitettavassa verotuksessa määrätään ainoastaan omaisuusveroa taikka tuloveroa vain tietynlaisesta tulosta, luetaan hänen hyväkseen veron lyhennykseksi *tässä verotuksessa* vain omaisuutta ja sanottua tuloa vastaava osa maksuunpannusta ja häneltä pidätetystä ennakosta. Muu osa ennakosta luetaan verovelvollisen hyväksi seuraavassa verotuksessa.

107 §

Veroilmoitukseen tehdyn merkinnän mukaan voidaan verojen ja maksujen suoritukseksi toiselta puolisolta liikaa pidätetty tai enakkona maksuunpantu taikka ennakon täydennysmaksuna liikaa suoritettu määrä käyttää toiselle puolisolle maksuunpantujen verojen ja maksujen lyhennykseksi.

108 §

Verovelvollisen verojen ja maksujen suoritukseksi liikaa pidätetty tai maksuunpantu ennakko ja liikaa suoritettu ennakon täydennysmaksu palautetaan (*ennakonpalautus*).

Jos maksuunpantua ennakkoa ei ole suoritettu, käytetään ennakonpalautusta maksamatta olevan määrän lyhentämiseen. Ennen lyhentämistä kuitataan ennakonpalautuksesta ennakon lyhennettävälle osalle laskettu, veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettu viivästyskorko siten, kuin veronkantolaissa on säädetty.

Ehdotus

varallisuusveroa tai tuloveroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, luetaan ennakon kertymistä veron lyhennykseksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakon kertymästä luetaan verovelvollisen hyväksi seuraavassa verotuksessa.

107 §

Veroilmoitukseen tehdyn merkinnän mukaan voidaan toisen puolison verojen ja maksujen suoritukseksi käyttää toisen puolison ennakonpalautusta.

108 §

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen ja maksujen suoritukseksi, palautetaan ennakonpalautuksena.

Maksuunpantujen ennakoiden kertymiä verotuksessa hyväksi luettaessa lasketaan kokonaan tai osaksi maksamattomille erille veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettu viivästyskorko.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran käytettäessä verovuoden 1993 ennakoita verovelvollisen verojen ja maksujen sekä yhteisön tuloveron suoritukseksi.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 47 §:n 2 momentti ja 52 §:n 3 momentti sekä
lisätään 48 §:ään siitä 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla (612/78) kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

47 §

Sikäli kuin ennakko on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi *taikka sitä on lyhennetty* tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, alköön sitä enää muutettako 46 §:ssä tarkoitetun vaatimuksen johdosta.

Jos maksuunpannun ennakon kertymä on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, sitä ei enää muuteta 46 §:ssä tarkoitetun vaatimuksen johdosta.

48 §

Ennakon kanto verovuodelta päättyy kaksi kuukautta ennen verotuksen valmistumista.

52 §

Sikäli kuin ennakko on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi *taikka sitä on lyhennetty* tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, alköön ennakkoa enää muutettako tässä laissa tarkoitettua muutoksenhaun johdosta.

Jos ennakko on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitettua muutoksenhaun johdosta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 199 .*

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelle 1993 maksuunpantuun ennakkoon.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 4 §:n 2 momentti, muutetaan 3 §, 6 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 9 §, 12 d §:n 5 momentti ja 23 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1301/91), 9 § osittain muutettuna 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetulla lailla (526/80), 12 d §:n 5 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1547/92) ja 23 §:n 3 momentti mainitussa 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 4 c § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Valtionveron, kunnallisveron ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun kanto toimitetaan yhdessä.

3 §

Valtionvero, kunnallisvero ja kirkollisvero sekä kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu *kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.*

4 §

Liikevaihtoveron kantoviranomaisena toimii se lääninverovirasto, jonka toimialueella liikevaihtoverovelvollisen verotus liikevaihtoverolain 30 §:n 2 tai 3 momentin nojalla toimitetaan.

(2 mom. kumotaan)

4 c §

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään verosaatavan suorituksiksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) jäämämaksu;
- 3) viivästyskorko;
- 4) veronlisäys;
- 5) viivästyskorkoa vastaava korko;
- 6) veronkorotus;
- 7) vero; sekä

8) korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa annetussa laissa (1251/90) tarkoitettu korotus.

Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, maksuvelvollisen suoritus käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneelle maksamatta olevalle erälle, jollei ole ilmeistä, että maksuvelvollinen on tarkoittanut sen muun erän maksuksi.

Jos verovelan perintään sovellettavassa muussa laissa on suorituksen käyttämisestä säädetty 1 momentista poikkeavasti, noudatetaan näin perityn määrän käsittelyssä asianomaisen lain säännöksiä. Muut kuin edellä tässä momentissa

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

6 §

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) verolla 1 §:n mukaisia veroja, maksuja ja muita suorituksia sekä arpajaisveroa, suhdannetalletuslain (53/77) mukaista suhdannetalletusta ja investointiverolain (54/77) mukaista investointiveroa sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) nojalla voidaan periä Suomessa;

Mitä tässä luvussa säädetään verosta, on vastaavasti voimassa veron- tai maksunlisäyksestä, veronlisäystä vastaavasta korosta ja viivästyskorkoa vastaavasta korosta, viivästyskorosta, jäämämaksusta sekä suhdannetalletuksen sakkomaksusta.

9 §

Jos muutoksenhakuviranomainen on palauttanut verotuksen tai lääninveroviraston suorittaman maksuunpanon uudelleen toimitettavaksi tai siirtänyt sen verotuslain 97 §:n mukaisesti toiselle verolautakunnalle, kertyneet verot kuittataan uuden veron suorituksiksi.

Verotuslain 84 §:n nojalla takaisin maksettava vero kuittataan samassa lainkohdassa tarkoitettussa veronoikaisussa tai jälkiverotuksessa määrätyn veron suorituksiksi.

Verotuslain 108 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus kuittataan samassa pykälässä tarkoitettulle ennakon lyhennytylle osalle perittävän viivästyskoron suorituksiksi.

Tässä pykälässä tarkoitettut kuittaukset toimitetaan ennen 5 §:n mukaista veronkuittausta.

6 §

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) verolla 1 §:n mukaisia veroja, maksuja tai muita suorituksia, maksuunpantua lähdeveroa sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) nojalla voidaan periä Suomessa;

Mitä tässä luvussa säädetään verosta, koskee vastaavasti myös verolle perittäviä viivästysseuraamuksia ja maksunlykkäyskorkoja.

9 §

Jos verotus tai lääninveroviraston toimittama maksuunpano on palautettu uudelleen toimitettavaksi tai siirretty eri veroviranomaisen käsiteltäväksi taikka jos verotuskunta on muuttanut, kertynyt vero kuittataan uuden veron suorituksiksi. Verolle kertyneistä viivästysseuraamuksista käytetään uuden veron suorituksiksi kuitenkin vain se osa, jota maksuvelvolliselta ei olisi peritty, jos kumottu vero olisi ollut yhtä suuri kuin uusi vero.

Tässä pykälässä tarkoitettut kuittaukset toimitetaan ennen 5 §:n mukaista veronkuittausta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 d §

Vahvistettaessa vuodesta 1994 alkaen käytettävää kunnan ja seurakunnan osuutta laskentaperusteena käytetään vuosilta 1991 ja 1992 toimitettujen verotusten tietoja.

Vahvistettaessa vuodesta 1994 alkaen käytettävää kunnan ja seurakunnan osuutta laskentaperusteena käytetään vuosilta 1991 ja 1992 toimitettujen verotusten tietoja. *Lisäksi tällöin 3 momentissa tarkoitettuihin yhteisöjen äyriihin rinnastetaan ne laskennalliset metsätalouden puhtaan tuoton määrät vuosilta 1991 ja 1992, jotka ovat olleet perusteena maksettaessa kunnille korvauksia luonnonsuojelualueiden valtion maille perustamisesta aiheutuneesta verotulojen vähentymisestä.*

23 §

Muut kuin 13 §:n mukaiset kuntien, seurakuntien, kansaneläkelaitoksen, metsänhoitoyhdistysten ja *piirimetsälautakuntien* osuudet suoritetaan kertymiskuukaudesta seuraavan kuukauden aikana. Kertymiskuukaudeksi katsotaan se kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantoviranomaisen postisiirtotilille. Jäämäperinnässä kertyneiden määrrien kertymiskuukaudeksi katsotaan kuitenkin se kalenterikuukausi, jonka aikana *ulosottomiehen perimiskuitin tilityskappale tai* kertyneen suorituksen yksilöivä *muu vastaava* asiakirja on saapunut veronkantoviranomaiselle.

Muut kuin 14 §:n mukaiset kuntien, seurakuntien, kansaneläkelaitoksen, metsänhoitoyhdistysten ja metsälautakuntien osuudet suoritetaan kertymiskuukaudesta seuraavan kuukauden aikana. Kertymiskuukaudeksi katsotaan se kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantoviranomaisen postisiirtotilille. Jäämäperinnässä kertyneiden määrrien kertymiskuukaudeksi katsotaan kuitenkin se kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneen suorituksen yksilöivä *asiakirja tai vastaava automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen välitetty tieto* on saapunut veronkantoviranomaiselle.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki**veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta 13 päivänä helmikuuta 1976 annetun lain (145/76) 8 § sekä

muutetaan 2 §:n 3 momentti ja 7 §:n 3 momentti, näistä 2 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1302/91), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Kun maksuunpantua ennakkoa on lyhennetty verotuslain 108 §:n mukaan, viivästyskorko lasketaan ennakon lyhennetylle osalle veronkantolaissa säädettyyn palautettavan ennakon kuittauspäivään.

Verotuslain 108 §:n 2 momentissa tarkoitettu viivästyskorko lasketaan kullekin maksamattomalle ennakon erälle eräpäivästä verotuksen valmistumista edeltävän kuukauden loppuun. Siltä osin kuin verovelvolliselta kannetaan lopullista veroa ennakon maksamatta jättämisen johdosta, viivästyskorko lasketaan kuitenkin kannossa maksettavan veron ensimmäisen erän eräkuukauden loppuun. Osittain maksamattomille ennakon erille viivästyskorko lasketaan osasuorituksen maksupäivästä alkaen.

7 §

Jäämämaksusta on muutoin voimassa, mitä edellä on säädetty viivästyskorosta. Jäämämaksua ei kuitenkaan peritä verotuslain 108 §:n 2 momentissa tarkoitettulle lyhennetylle ennakolle.

Jäämämaksusta on muutoin voimassa, mitä edellä säädetään viivästyskorosta. Jäämämaksua ei peritä ennakon osalle, jota ei maksamatta jättämisen vuoksi lueta hyväksi verotusta toimitettaessa.

8 §

Maksuvelvolliselta perityt varat käytetään ensin jäämämaksun, viivästyskoron, veronlisäyksen ja viivästyskorkoa vastaavan koron sekä sen jälkeen veron suorituksiksi.

(kumotaan)

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

*Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vero-
vuodelta 1993 maksuunpantuun ennakkoon.*

*Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.*